

sedda ühtlase hooldmisselks patto wasto on
kénanud; sest et palle higgi, mis trui id
kallal mahha langeb, paljo kuriaid mõttid
ja pimmedusse tegusid laiale aiab. —
Teine lugu on partago Jummal siis, kui
mees lakkumisse ja prassimisse läbbi maia
warrandust õroraiskab, ja kui holetu ja
la- se naene ei viitsi mitte, targaste hoida
sedda, mis piisut näitab, ega ei oska
mitte, perre tööd targaste toimetada. Seals
maias keik asjad lähwad rüppakülle: leiwa-
forw on allati tühhi. Kui siis Jummal
vits veel senna jure tulib, haigusse ehit
mu äppardusse läbbi, siis ühtegi ei joua
selle maia langemisse wasto seista. Mart-
sakad lapsed sawad kerjamisse peale wälja
sadetud, ja lähwad hulkumisse ja laiskusse
läbbi hukka: wanna rahwas sawad lak-
fusaks, petjaks ja morgaks. Sepärast,
oh armad, õrge olge tuimad selle waste,
mis kolmas ja neljas leiwa-forw teile
hüab: „Palluge Jummalat ja tehke tööd!”

5. Halle meel ja hallastus häd-
daliste wasto on vies leiwa-forw, mis
peal Jummal a õnnistaminne rohkste läib,
ja mis oise se párast ei ellades mitte tüh-
jaks ei lähhä. Õnnisteggia saab ka selle
halledusse polest mõnnusaks öppetussels.
Kui neid nelli tubbat rahvast leus oolid,
ja neil ep olnud ühtegi súa, kutsus Jesus
õmmad jüngrid ennese jure ja ütles: „Mul
on wågga halle meel se rahva pedie;
sest nemmad on kolm páwa minno jures
olnud, ja neil ep olle middagi súa. Kui
lassen neid koi miñna sõmata, siis nõr-
guwad õrra tee peal”; sest monned neist
ollid laugelt tulnud. — Ja teate kui, mis
se waeste armaštaja omma haleda melega
ja omma jummalikko hellastusse läbbi
seals kohhas korda fatis. Oh armsad maia-
piddajad, võtke teiegi üht Laatsarust läb-
feste wasto, sest et helde taevane Is'a-
se on, kes tedda teie ukse pole sadab selle
nouga, et isseeneste párast arto mõttaltsite,